

Han har ført mig sammen med nogle af sine tyske Kunstbrødre, halvgale Fyre ligesom han selv, men flinke og gemytlige. Er det forresten ikke løjerligt, nu er det flere Gange hændet, at disse Folk har fundet Lighed mellem Fritjof og mig. Engang blev jeg endog spurgt, om jeg ikke var en yngre Broder til ham. Begriber du det? — —

27de Oktb.

Igen en indholdsrig Dag. Skrev jeg ikke til dig om en Professor Pfefferkorn, der er Lærer ved den tekniske Højskole her, og som havde indbudt mig til at besøge ham? Idag var jeg hos ham, han bor ude i Charlottenburg lige ved Siden af Skolen, der er et helt Palads med Søjler og Staturer, den skal have kostet en halv Snes Millioner. Professor Pfefferkorn viste mig selv rundt, jeg saae Forelæsningssalene, Laboratorierne og nogle interessante Forsøgsværksteder, der er knyttet til Skolen. Allermest optoges jeg dog af en Samling brilliant udførte Modeller af Verdens betydeligste Ingeniør-Foretagender, Broanlæg, Sluseværker, Fundamenteringsarbejder o. s. v., et Museum, hvortil der næppe findes Mage. Pfefferkorn lovede at skaffe mig Tilladelse til at studere der, hvad nok ellers er vanskeligt at opnaa; jeg er naturligvis henrykt over det. Det er jo et sandt Skatkammer! Jeg tænker iøvrigt paa at høre nogle Forelæsninger hernede, her er en Professor Freitag, en yngre Mand, der har vundet stort Ry ved et Værk om Elektromotorer. I det hele, min Ven, jeg skal ikke ligge paa den lade Side. Mine Fingerspidser ligefrem klør efter igen at faa fat i en Logaritmetabel. Min Bog er ingenting, i hvert Fald altfor lidt! Men vent! Tju! Pedanten Sandrup og hans smaa, fingerklamme Kontorister